

Max. Feiglstock

Schlesinger

תפלות ישראל

Max Feigl

התפלות מכל השנה

כמנהג אשכנז

אונגארן, ביהם, מעהרען, פולין ואיסטרייך

עם כל הדינים בעברית או פליא

מהדורה חדשה

על פי מערכת והגהת החכם מו"ה זואלף היידנהיים ל

עם

נוספות רבות ונכבדות, כמו שיר השירים, תמניא אפי
ויום כפור קטן וכהנה.

הונה בעיון נמרץ ע"י

החכם מוה' מאיר הלוי לעטערים ג"י.

שנת תר"ל לפ"ק.

WIEN 1870.

Druck und Verlag von Adalbert della Torre.

Zu haben in Josef Schlesinger's Buchhandlung,
Stadt, am Bergel Nr. 1.

הנהגת אונגארן

הנהגת פולין

לְאַחֲדוֹתָוּ: אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאִינוּ
 גּוֹף. לֹא נִעְרַוְךָ אֵלָיו קְדָשְׁתּוֹ: קְדָמוֹן
 לְכָל-דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רֵאשׁוֹן וְאֵין
 רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הֵנוּ אֲרוֹן עוֹלָם
 לְכָל-נוֹצֵר. יוֹרֵה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
 שִׁפְעַנְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ. אֵל-אֲנָשִׁי סִגְלָתוֹ
 וְתַפְאֲרָתוֹ: לֹא קָם בִּישְׂרָאֵל כְּמִשְׁה
 עוֹד. נִבְיָא וּמִבֵּיט אֶת-תְּמוֹנָתוֹ:
 תּוֹרַת אֲמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל-יַד
 נִבְיָאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יַחֲלִיף הָאֵל
 וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים לְזוֹלָתוֹ:
 צוֹפֶה וַיּוֹדַע סִתְרֵינוּ. מִבֵּיט לְסוֹף
 דְּבָר בְּקִדְמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד
 כְּמַפְעָלוֹ. נוֹתֵן לְרֵשָׁע רָע כְּרֵשַׁעְתּוֹ:
 יִשְׁלַח לְקִץ יָמָיו מִשִּׁיחָנוּ. לְפָדוֹת
 מִחֲפִי קִץ יִשׁוּעָתוֹ מֵתִים יַחֲיֶה אֵל
 בְּרַב-חֶסֶדוֹ. בְּרוּךְ עַד־עַד שֵׁם
 תְּהַלְלָתוֹ: (כַּסְפְּרֵדִים מוֹסִיפִין אֵלֶּה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 דְּרָגוֹת הַנֶּגַח יְסוּד דַּת אֵל וְתוֹרָתוֹ):

מיד עורכז מיתד וז' תנועות ויתד וז' תנועות דלת וכן צסוגד סכנד
 ע"פי דעת רוב המזקרים ד' שלמה ו' בצירול זל"ה:

תְּכַרְךָ יְהוָה אֲדוֹן עוֹלָם. בְּפִי כָּל הַיְצוֹר כָּלָם: *

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ. בְּמַרְם כָּל-
 יְצִיר נִבְרָא: לָעֵת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל-
 אֲזֵי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת
 הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה
 וְהוּא הוּהוּ. וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁיל-לוֹ
 לְהַחְבִּירָה: בְּלִירְאָשִׁית בְּלִי תְּכִלִּית:
 וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרְה: (כ"ס בְּלִי עֶרְךָ בְּלִי דְמִיּוֹן:
 בְּלִי שְׁנוּי וְהַתְּמוּרָה: בְּלִי חֲבוּר בְּלִי פְרוּד. גְּדַל הַכַּחַ
 וְהַגְּבוּרָה) וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גּוֹאֲלֵי. וְצוֹר
 חֲבֵלֵי בְּעַת צָרָה: וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי.
 מְנַת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אֶפְקִיד
 רוּחֵי. בְּעַת אִישׁן וְאֶעִירָה: וְעַם-רוּחֵי
 גְּוִיָּתֵי. יֵי לִי וְלֹא אִירָא: (לד"ק וְאֶעוֹרָה)

* החכם שניחור זקס נר"ו צס' התחיה דף ג"ה ונ"ט הניח לחיות צרורות סרסצ"ב
 הוא המחזר מן הסיוט חרון עולם ורזה לשער ע"פ חריונות סכלו שהזית הזם "תכרך
 וס" שהזית הראצ"ע צס' לחות (דפוס סינודיה דף י') למשל על המסקליס הי' תחלת
 חרון עולם והוא הי' חוזר חלילה חמרי כל צית וצית כי משקל אחד להס דפסח"ח
 וצאסר כי יסרות וחמתות צעני לבי סמנו מקוס לצית הזם צרחס חרון עולם.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְצִוָּנוּ עַל
 נְטִילַת יָדַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
 אֲשֶׁר יָצַר אֶת-הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא
 בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים.
 גָּלוּי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ. שָׂאם
 יִפְתַּח אַחַד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אַחַד מֵהֶם.
 אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם וּלְעֲמוֹד לְפָנֶיךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי רֹפֵא כָּל-בָּשָׂר
 וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְעֲסוֹק
 בְּדַבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרַבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-דְּבַרֵי
 תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל:
 וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל. כִּלְנֹנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי

תּוֹרַתְךָ (לְשִׁמּוֹה). בְּרוּךְ אַתָּה
הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

עפ"י המסורה צינוני צה"א הידיעה בת"ס דפי וכן יצוא לרוז צכל הסדור:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. וְנָתַן
לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי | פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יי | פָּנָיו אֵלֶיךָ.
וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר. הַפְּאֵה
וְהַכְּבוֹרִים וְהַרְאִיוֹן וְגַמְיֵלוֹת חֲסָדִים
וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל
פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קִיַּמַת לְעוֹלָם
הַבָּא: וְאֱלֹהֵי הַזֶּן. כְּבוֹד אָב וָאִם וְגַמְיֵלוֹת
חֲסָדִים וְהַשְׁכַּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית
וְעַרְבִית. וְהַכְּנָסַת אֲרָחִים וּבְקוֹר חוֹלִים.
וְהַכְּנָסַת פְּלָה וְהַלְוִיַת הַמַּת וְעִיּוֹן תְּפִלָּה
וְהַבְּאֵת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ. וְתַלְמוּד
תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֶם:

יְיָ. נְשַׁמָּה שְׁנַתָּת בִּי מִהוֹרָה הִיא. אַתָּה

בְּרֵאתָהּ אֲתָהּ יִצְרָתָהּ אֲתָהּ נִפְחָתָהּ בִּי .
וְאֲתָהּ מְשַׁמְרָהּ בְּקִרְבִּי . וְאֲתָהּ עֵתִיד לְמַלְכָּה
מִמְּנִי וּלְהַחְזִירָהּ בִּי לְעֵתִיד לְבֹא : כָּל-זְמַן
שֶׁהַנְּשֻׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל-
הַנְּשֻׁמוֹת : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר נְשֻׁמוֹת
לְפָגְרִים | מֵתִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַנּוֹתֵן לְשִׁכּוֹי בִּינָה לְהַבְחִין
בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁלֹּא עָשִׂנִי נִכְרִי :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁלֹּא עָשִׂנִי עֶבֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁלֹּא עָשִׂנִי אִשָּׁה :

פְּרוּשׁ זֶה עֵנִי דִיעוּע בְּרֵכָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשִׂנִי כְרִצוֹנוּ :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
פּוֹקֵחַ עוֹרִים :

9
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 מִלְּבִישׁ עֲרָמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 מִתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 שֹׁעֵשֶׂה לִּי כָּל-צָרָכֵי:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר הִכִּין מִצְעָדֵי-גִבּוֹר:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲזוּר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֵרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 הַנּוֹתֵן לַיַּעֲקֹב כֹּחַ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינֵי וְתַנוּמָה
מֵעַפְעָפִי :

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּרַגְּלֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְאֵל
הַבִּיאֵנוּ לֹא לַיְדֵי חַטָּא וְלֹא לַיְדֵי עֲבָרָה וְעוֹן.
וְלֹא לַיְדֵי גְסִיוֹן וְלֹא לַיְדֵי בְזִיוֹן. וְאֵל תִּשְׁלַט
בָּנוּ יֵצֶר הָרָע. וְהִרְחִיקְנוּ מֵאָדָם רָע. וּמַחְבֵּר
רָע. וּדְבַקְנוּ בְּיֵצֶר טוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים.
וְכוּף אֶת יֵצֶרנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לְךָ. וְתַנְנוּ
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ: וְתַגְּמַלְנוּ חֲסָדִים טוֹבִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
שֶׁתְּצִילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַיִי פָּנִים
וּמֵעֲזוֹת פָּנִים. מֵאָדָם רָע. וּמַחְבֵּר רָע.
וּמִשְׁכַּן רָע וּמִפְּנֵעַ רָע וּמִשְׁטָן הַמִּשְׁחִית
מִדֵּין קָשָׁה וּמִבְּעַל דֵּין קָשָׁה. בֵּין שֶׁהוּא
בֶּן-בְּרִית וּבֵין שְׂאֵינוּ בֶּן-בְּרִית:

וּמִכַּפֵּעַ וְעוֹשֵׁן טַעֲגוּיךָ נֶחֱךְ דַּעַר תַּפְּלָה פִּרְשַׁת עֲקִידָה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקַדְנוּ בְּפִקְדֹת
שְׂעוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם וּזְכוּר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֵּה

תקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך ואת הברית ואת החסד
 ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בחר המוריה ואת העקדה
 שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח בכתוב בתורתך:
 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנה
 את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המדיה והעלהו
 שם לעולה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישבם אברהם
 בפקר ויחבש את חמרו ויקח את שני געריו ואת יצחק בנו
 ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים:
 ביום השלישי נישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק:
 ויאמר אברהם אל געריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
 נלכה עד פה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי
 העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת
 וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי
 ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה הששה לעולה:
 ויאמר אברהם אלהים יראה לו הששה לעלה בני וילכו שניהם
 יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם
 את המזבח ויערף את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו
 על המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את
 המאכלת לשחוט את בנו: ויקרא אליו מלאך יי מן השמים
 ויאמר אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל השלח ידך
 אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים
 אתה ולא חשכת את בנה את יחידך ממני: וישא אברהם את
 עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם
 ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם
 המקום ההוא יי יראה אשר יאמר היום בחר יי יראה: ויקרא
 מלאך יי אל אברהם שגית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם
 יי כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנה את
 יחידך: כי כרה אברהם והרבה ארבה את זרעה ככוכבי השמים
 וכחול אשר על שפת הים וירש זרעה את שער איביו: והתברכו
 בזרעה כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם
 אל געריו ויקומו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם
 בבאר שבע:

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בְּסִתְרֵי וּמוֹדָה עַל־הָאֱמֶת
וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁבַּח וַיֹּאמֶר:

רְבוּז כָּל־הָעֲלָמִים לֹא יַעֲלֶה־
צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מִה־
אֲנַחְנוּ מָה חֵינּוּ מָה חֲסִדֵּנוּ מִה־
צַדִּיקוֹתֵינוּ מִה־יִשְׁוְעַתְנוּ מִה־כַּחֲנוּ
מִה־נְבוֹרֵתְנוּ. מִה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל־
הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ. וְאֲנֹשֵׁי הַשֵּׁם
כָּלֹא הָיוּ. וְחַכְמַיִם כְּבָלִי מִדָּע.
וְנְבוֹנִים כְּבָלִי הַשֶּׁקֶל. כִּי רוֹב
מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ וַיִּמֵּי חַיֵּיהֶם הֶקֶל
לְפָנֶיךָ. וּמוֹתֵר הָאָרֶץ מִן־הַבְּהֵמָה
אֵין כִּי הַכֹּל הֶקֶל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי
אֲבֹרָהֶם אֲהַבֶּךָ. שְׁנֵי־שִׁבְעַת לֹו בְּהַר
הַמִּרְיָה. וְרַע יִצְחָק יַחֲיִדוּ שְׁנֵי־עַקֵּד עַל־
גַּב הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵיךָ בְּבוֹרֶךְ.

שְׁמַאֲהַבְתָּךְ שְׁאֲהַבְתָּ אֹתוֹ.
 וּמִשְׁמַחְתָּךְ שִׁשְׁמַחְתָּ בּוֹ. קְרֵאתָ אֶת־
 שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן:

לְפִיכֶךָ אֲנַחֲנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת לְךָ
 וּלְשַׁבְּחֶךָ וּלְפַאֲרֶךָ וּלְבָרְכֶךָ וּלְקַדְּשׁ
 וּלְתַת־שַׁבַּח וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ. אֲשֶׁר־יְנוּ
 מִה־טוֹב חָלַקְנוּ וּמִה־נְעִים גִּזְרְלְנוּ
 וּמִה־יָפָה יִרְשַׁתְנוּ. אֲשֶׁר־יְנוּ שְׁאֲנַחֲנוּ
 מִשְׁכִּימִים וּמִעֲרִיבִים עֶרֶב וּבִקְרָ.
 וְאֹמְרִים פַּעַמִּים בְּכָל־יוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם
 אַתָּה הוּא מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם. אַתָּה
 הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאַתָּה הוּא לְעוֹלָם
 הַבָּא. קִדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מִקְדְּוֵי־שָׁמַיִם
 שְׁמֶךָ. וּקְדֵשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ.
 וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתִגְבִּיָּה קִרְנֵנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ אֶת־שִׁמְךָ
בְּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
וּבְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים. אָמֵת
אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן.
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. מִבֵּין קוֹיֶיךָ.
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. וַכִּירוֹ וַיִּדְעוּ
כֹּל בְּאֵי עוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים
לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. אֶת
הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכֹל
מַעֲשֵׂה יְדִיךָ בְּעֲלִיוֹנִים אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים
שִׁיאָמַר לְךָ מִה־תַּעֲשֶׂה: אָבִינוּ
שֶׁבַשָּׁמַיִם עָשָׂה עִמָּנוּ חֶסֶד. בְּעֵבֹר
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. וּמִיָּם
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִה־שְׂפָתוֹב. בָּעֵת
הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבְּצִי
אֶתְכֶם. כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתִהְלָה

בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת
שְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי:

סדר הקרבנות

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם עלינו
ותמחול לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו.
ותמחול ותסלח לכל פשעינו. ושיבנה בית המקדש במהרה
בימינו. ונקריב לפניך קרבן תמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

טמות ל' י"ז וידבר יהוה אל-משה לאמר: ועשית כיוצא
נחשת ובנו נחשת לרחצת ונתת אתו בין-אהל
מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהלן ובניו
ממנו את-ידיהם ואת-רגליהם: בבאם אל-אהל מועד
ירחצו-מים ולא ימתו או בגשתם אל-המזבח לשרת
להקטיר אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא
ימתו והיתה להם חק-עולם לו ולזרעו לדורתם:
ונשלמה פרים שפתינו במקום קרבן תמיד של שחר (למנחה
של הערבים:)

נמר' כ"ח ח' וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את-
בני ישראל ואמרת אליהם את-קרבני
לחמי לאשי ריח ניהחי תשמרו: להקריב לי
במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה בבשים בני-שנה תמימם
שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה

בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן בְּתִית רְבִיעֵת הֵהִיז : עֲלֹת
 תְּמִיד הִעֲשִׂיהָ בְּהַר סִינִי לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה
 לַיהוָה : וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵית הֵהִיז לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד
 בְּקֹדֶשׁ הַסֶּךָ גֶּסֶךְ שֶׁכֶר לַיהוָה : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים כַּמִּנְחַת הַבֶּקָר
 וְכַנְסֻהוּ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה :
 ויקרא ט' י"ט וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צַפְנָה לִפְנֵי יְהוָה
 וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :

חן שבת וירד דיעזם חייגעטאלטעט :

במדבר כ"ח ט' וּבַיּוֹם הַשֵּׁבֶת שְׁנַיִם כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
 תְּמִימִם וְשְׁנַיִ עֲשָׂרֹנִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֲלֹת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל־עֲלֹת
 הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :

חן ראש חרש זאגט חון דיעזם :

סס סס י"ח וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
 פָּרִים בְּנֵי־בֶקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כֶּבֶשִׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה שֶׁבַע תְּמִימִם : וְשֵׁלֶשֶׁה עֲשָׂרֹנִים
 סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וְשְׁנַיִ
 עֲשָׂרֹנִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאַיִל
 הָאֶחָד : וְעֲשָׂרֹן עֲשָׂרֹן סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד עֲלֵה רִיחַ נִיחַח אִשָּׁה
 לַיהוָה : וְנִסְבִּיהֶם חֲצִי הֵהִיז יְהִיָּה לֶפָר
 וְשְׁלִישִׁית הֵהִיז לְאַיִל וְרְבִיעֵת הֵהִיז לְכַבֵּשׂ
 יִין וְאֵת עֲלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה